

Het aardbevingsmonument is belangrijk genoeg om geld voor uit te trekken. Het kunstwerk komt de Groningers toe.

Het baksteen-monument kan in combinatie met de gasmolecule het evenwicht herstellen.

Een beetje solidair zijn met Groningen mag best

PITER BERGSTRA

Heel Nederland is schatplichtig aan het goud van Groningen. Maar dat is wel gebeurd over de ruggen van de mensen die op de gasbel wonen. Dat mag de rest van Nederland zich wel eens aantrekken; een beetje solidariteit zou geen kwaad kunnen.

Op de autosnelweg tussen Groningen en Duitsland staat een reusachtige gasmolecule. Het is een ode aan de weelde die het gas ons verschaft. Maar er is in de verste verte geen monument te bekennen dat aandacht vraagt voor de aardbevingen. Daarom willen wij dat oprichten.

Het wordt de baksteen van de Groninger kunstenaar Karel Buskes. Dit kunstwerk zegt alles wat het moet zeggen: stoer en rechtlijnig als de Groningers zelf, maar met een barst erin, in hun huizen en in hun gemoed.

In het boek *Bevingen* (uitg. Leander) vertelt Mike Tomale dat de NAM geen goed gevoel meer heeft bij de gasmolecule. Na vijftig jaar gasexploitatie was het haar cadeautje aan de bevolking, maar het heeft nu een nare bijmaak. Afbreken? Nee, van kunst blijf je af en het symboliseert een belangrijk stuk geschiedenis. Met Het Andere Monument herstel-

Met Het Andere Monument herstellen wij het evenwicht

len wij het evenwicht. Daar kan zelfs de NAM blij mee zijn.

Wij, dat is de Stichting Meent van der Sluis, genoemd naar de veel te vroeg overleden Assenaar die al in de jaren tachtig waarschuwde voor de aardbevingen, maar werd weggehoond. Zijn onverzettelijkheid is onze inspiratiebron. Eigenlijk zou de NAM over haar schaduw heen moet stappen en een monument voor hem moet oprichten. Hij is inmiddels gerehabiliteerd, al helemaal na het rapport van de Onderzoeksraad voor de Veiligheid dat zijn gelijk op alle punten bevestigde. Wij hebben overwogen ons monument aan hem te wijden, maar hebben besloten die bal bij de NAM te laten liggen.

Het Andere Monument wordt dus een aardbevingsmonument. Het moet minstens de impact krijgen van de gasmolecule. Die kostte drie ton, daarom gingen wij daar eerst ook van uit. Inmiddels hebben we Buskes' baksteen laten doorrekenen en

konden we zakken naar 230.000 euro. Met wat mazzel zakken we door naar twee ton.

In ons Comité van Aanbeveling zitten naast de drie belangrijkste noordelijke hoofdredacteuren o.a. oud-bestuurders, hoogleraren, de kunstenaars Henk Helmantel, Jean Pierre Rawie en Marga Kool en de copyfeeën Jacques J. d'Ancona en Jan Mulder (zie hetanderemonument.nl). Het Andere Monument is daarmee meer dan een particuliere hobby. We proberen links en rechts geld te verwerven en hopen op steun van de bevolking. Ook uit de rest van Nederland.

In gesprekken horen we wel eens dat we politiek bezig zijn. Nu kun je alles wel politiek noemen, maar het is in geen geval partijpolitiek, want alle politieke partijen zijn het erover eens dat de aardbevingslachtoffers een hard en onrechtvaardig lot treft. Ook vragen mensen soms: waarom geld steken in een aardbevingsmonument terwijl er nog zoveel aardbevingsschade te herstellen valt? Ons streven gaat niet ten koste van het schadeherstel. Wij geloven dat Het Andere Monument een belangrijk kunstwerk wordt, dat de Groningers toekomst.

Piter Bergstra is voorzitter van de Stichting Meent van der Sluis